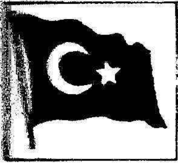
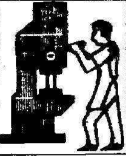

İşçi Gazetesi

Sayı 13-14 10 Nisan 1974 ÖRGÜTLENME, MÜCADELEMİZİN İLK ADIMIDIR Masrafı: 30 Pf.

«Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu» adı altında

İŞÇİ DERNEKLERİ BİRLEŞİYOR

* Federasyon'un 15-16 Haziran 1974 de Resmen kurulmasına çalışılacak

* Federasyonun şimdilik 15-20 dernekle kurulacağı anlaşılıyor.

Kurucu dernek ve bölge komiteleri yurtdışındaki işçilere ve İşçi kuruluşlarına ÇAĞRI yaptı.

İşçi gazetesi Federasyonun gazetesi oldu. Federasyonun kısa adı TDF oluyor

Federasyon, işçilerin Haklarını almak için çalışan bütün derneklerin aynı çatı altında toplanması amaç edindi

Altı aydan beri sürdürülen hazırlık çalışmalarına 6 Nisan günü Gelsenkirchen'de yapılan toplantıyla devam edildi. Bu toplantı 23 Mart'ta Frankfurt'ta başlamış ancak bazı nedenlerle bitirilememişti. Gelsenkirchen'de devam eden toplantıda Federasyon Ana Tüzük Taslağı görüşüldü ve kabul edildi. 15-16 Haziran Büyük İşçi Yürüyüşünde yıldönümünde resmen kurulmasına çalışılacak olan Federasyon için, müteşebbis dernek ve bölge komiteleri, bütün işçilerimize ve işçi kuruluşlarına bir Çağrı yayınladı.

GELSENKİRCHEN TOPLANTISI

Gerek yeni Federasyon açısından, gerekse Avrupa'daki işçilerimiz bakımından bir çok önemli kararın alındığı toplantıda, hemen 15 bölgeden gelen Delegeler ve ayrıca gözlemciler ve dinleyiciler de hazır bulunmaktaydı. Yeni Federasyona prensip olarak katılma kararı alan Fransa'daki "İşçinin Dostu" Gazetesi ve İsveç Türk İşçi Derneği, bazı zorluklar nedeniyle toplantıya katılamamışlardır.

Gerçekten, Avrupadaki işçilerimizin birleşmesi, her türlü haklarının alınması için çalışan ve çalışmaya kararlı arkadaşların katıldığı toplantı, 23 Mart'ta Frankfurt'ta olduğu gibi, herhangi bir engelleme ile karşılaşmadı. Ancak, bundan sonra da gerici veya "ilerici" çevrelerden çeşitli engellemelerin olabileceği hesaba katıldı.

Bu toplantıda kabul edilen, Federasyon kuruluşu ile ilgili Ana Tüzük vb. gibi belgeler, şimdilik 15-16 Haziran olarak öngörülen kuruluş tarihinde yapılacak Genel Kurul'da kesinleşecektir.

Tüzük taslağına göre, Federasyon, Avrupa'nın herhangi bir bölgesindeki, bir tek işçiden, bütün demokratik işçi kuruluşlarına kadar, herkesin örgütlenmesine açıktır.

Federasyon, işçilerimizin yabancı bir ülkede yaşamaktan doğan ekonomik, sosyal, demokratik bütün problemlerin çözümüne çalışacak, işçilerimizin geniş ve tek bir kitle örgütü çatısı altında toplanmasını sağlıyarak güçlü bir şekilde, gerek kendi hükümetimiz, gerekse yabancı hükümetlerden haklarımızın alınması için çalışacaktır.

ÖNEMLİ KARARLAR

Toplantıda görüşülüp kabul

Devamı 6. sayfada

ANKARA'DA P T T İŞYERİNDE GREV GÖZCÜLERİ

31 Mart sabahı başlatılan grevin sebebi bazı PTT mensuplarının işçi yerine memur sayılmaları idi. Grev üçüncü gününde Ankara 6.İş Mahkemesi tarafından durdurulmuştur

1.5 MİLYAR BORCU VAR

Son Af tartışmaları dolayısıyle işverenlerin Sosyal Sigortalar Kurumuna 1 milyar 428 milyon 147 bin lira borçları olduğu ortaya çıktı.

İşverenler, işçilerimizin bu paralarını Kuruma ödemeyip yıllarca kullandılar, kârlarına kâr kattılar. Şimdi, **kanunen ödemeleri gereken faiz ve cezaların affedilmesini istiyorlar. Ankara Ticaret Odası başkanı "... Gecikme zam ve faizlerinin affını istiyoruz" diyor ve özrü kabahatinden büyük, bu affın Kuruma** getireceği **faydaları sayıp dö**küyor.

Öte yandan 1975 Nisanında 500 bin işçinin emekli olmaları gerekiyor. SSK daha şimdiden işçilere bağlıyacağı emeklilik maaşlarını ödemekte sıkıntı çekmemek için tedbirler arıyor.

İşçi sınıfının sırtından her türlü vurgunu vurup kendi kasalarını dolduran İşverenlerin, bir de doğrudan doğruya işçinin maaşından kesilen paralar üzerinde oynamaya hakları yoktur. İşverenler bu paraları yıllarca kullandılar. Meclise verilen Af Tasarısında bu borcun gecikme faiz ve cezalarının affı da var. Meclisten, onların borçlarını affetmesini değil, bu alacağın derhal ödenmesi için gerekli tedbirleri almasını bekliyoruz.

NEDEN RESMEN AÇIKLAMAZLAR ? -III-

Rafet Akyalçın

NEDEN ÖNCE BEŞ YILDAN AZ OLANLAR SIRADA?

Elbet bu da Alman patronlarının menfaatleri için. 5 seneden fazla zamandır burada olanlar, buradaki sosyal yaşantıya az çok uymuş ve dağarcığın dibine üç beş kuruş koymuş, mesleklerinde ilerlemiş, herhangi bir durumda Alman bütçesine yük olmadan kendi yol paralarını ödeyip, gönüllü olarak kendiliğinden ülkemize dönecek durumdalar. 5 yıldan fazla burada olan bir işçi işsiz kalırsa, onun kanunî hakkını ödemek için çok uzunca müddet kendisine işsizlik yardımı ödenecektir. Geçen yıl buraya gelmişlere ise çok daha az zaman ödenecektir.

Bundan da anlaşılıyor ki Alman kapitalizmi hiçbir yabancı işçiyi burada kara kaşı, kara gözü için bırakmıyor. Kapitalistlerin "yüksek" menfaatleri için bu böyle oluyor. Senelerdir burada dağarcığını dolduranlara dokunmazken, darbenin en acısını **indirdikleri işçilerimiz bugün,** önce 6 aylık mukavele **ile gelmiş kadın işçilerimiz (çünkü onlar işsizlik parasını dahi hak e**tmemişler), sonra da sırasıyla, geçen yıl tarlasını, öküzünü satarak, **onbinlerce lira** borçlanıp **buralara ekmek parası için gelmişlerimiz, burada sıhhatini kaybetmişleri** mizdir.

Devamı 5. sayfada

GAZETEMİZ HAKKINDA

Gazete nedir?

Burjuva gazetelerini biliyoruz. Halkı uyutmak, "kafadan silâhsızlandırmak" için, hergün yeni yeni buluşlar, yeni yeni marifetlerle karşımıza dikilirler. Açık saçıklık, yalan haber, cinayet, din...ne varsa, hepsini sömürerek amaçlarına ulaşmaya çalışırlar.

Gazete deyince sadece onlar aklımıza gelmemelidir. Halkı aldatmak için değil, aydınlatmak için yayınlanan bir çok gazeteler de vardır. Bunlar saygıdeğer çabalardır.

Şimdi kendimize şu soruyu soralım: Halktan yana gazetenin amacı nedir, sadece halkı aydınlatmak mıdır? Bunun cevabı, işçi sınıfının öncüleri tarafından çok önceden beri verilmiştir. Halktan yana, işçiden yana gazetenin amacı sadece aydınlatıcılık olamaz. Halkın gazetesi, işçilerin gazetesi aynı zamanda örgütleyici de olmalıdır.

Neden?

Çünkü, egemen sınıflar, halkımızı daima örgütsüz bırakmak isterler. Böylece, tek tek insanları: gazeteydi, radyoydu, televizyondu, okuldu, kiliseydi.. vb. gibi ellerine geçirdikleri binbir araçla "kafadan silâhsızlandırma" ları kolay olur. Onların ellerinde muazzam maddî manevî olanaklar vardır. Bunu başarabilirler.

Bizim gazetemiz eğer örgütleyici olmaz da, sadece aydınlatıcı kalırsa, bu savaşı kaybetmeye mahkûmdur.

Devamı 6. sayfada

42 işçi çıkarıldı

Geçtiğimiz hafta Rüsselsheim Opel fabrikasında 42 işçi işten çıkarıldı. Opel patronlarının devamlı kısa çalışma uygulamaları yetmedi, şimdi de işçi çıkartıyorlar.

Öte yandan binlerce otomobil fabrika bahçesinde dururken, otomobil almak istiyenlere hazır oto bulunmadığı gerekçesiyle 6-7 ay sonrası için sıra verilmektedir.

İnsan ister istemez krizin biraz da sun'i olarak yaratıldığını düşünmeden edemiyor.

ALMANYA'DA 900 bin TÜRK VAR

Yapılan açıklamalara göre 1973 sonunda Almanya'da yaşayan Türklerin sayısı 894 bin ve tüm yabancıların sayısı 4 milyondan fazla imiş.

şamar

Eski Azılı Hırsızlar!

Genel Af Kanununun yürürlüğe girmesiyle, Türk halkını iliklerine kadar soyan, Vatanımızı bölge bölge düşmanlara satan OSMANLILAR da yurda dönebilecekler miş.

Bize birşey yok mu, bize? Şu AF'tan, şu kanun harmanından birazcık olsun bize de görelim. Çok istemiyoruz. Biz yurt dışındaki işçileri de af edin de, artık Güzel Vatana dönelim!..

Nizami

MEKTUPLAR

18.3.1974
Neu Anspach I

BAD HOMBURG'TAN NOTLAR

3 Mart Pazar günü Bad Homburg ve civarı Yardımlaşma Kültür Derneği'nin genel kurul toplantısı yapılmıştır. Başkanlık Divanına gerici şebeke İkinci Başkanı (Federasyon) Hanefi Altıntaş'ı getirdiler. Üye tahminen 250 civarında. Baş konuşmaci gerici Federasyon başkanı Kubilây Kurşun da oradaydı. Kongreyi sinsi sinsi takibediyor, eski yönetimi durduğu yerden fitneliyordu. Konsolosluk, ateşelik temsilcileri yoktu. Eski yöneticiler de bundan çok memnundu.

Genel kurulda hiçbir konuşmacı kongrenin anlamını taşıyacak nitelikte bir konuşmada bulunmadılar. Kongre saat 10 da başlayıp 17 de son bulacaktı. Fakat saat 13 de başlayıp 14.30 da son bulduğundan, divan başkanı her şeyi hasıraltı edip konuşmacılara zamanın az olduğundan dolayı ikazda bulunuyordu.

Sıra murakabe ve muhasebe raporlarının kabulüne gelmişti. Divana bir önerge verip, raporların üç kişilik bir komisyondan geçtikten sonra kabul edilmesini istemiştim ki, eski yönetim kurulu üyesi üzerime gelerek, sen komünistsin diye birkaç kişiyle saldırıda bulundu. Sayın gerici başkan da bunun çok zaman alacağını, üyeler üzerinde eski yönetim kurulu adına aleyhte konuşmasını yapıyordu. Lütfen oylama yapıldı. Murakabe ve muhasebe aynen kabul edildi.

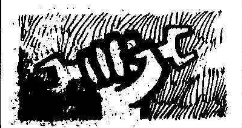
Sigara molası verilmişti. On dakika salondan dışarı çıktığım bir anda, tekrar yönetim kurulu eski üyeleri üzerime yürüyüp, benim komünist olduğumu tekrarlayıp arzularına nail oldular. Eşkiyalar rahattı. Ben de yüzümdeki kanlarla tekrar salona geldiğimde, seçime gidiyorlardı. Tabiî yine eşkiyalar grubu başta olmak üzere seçimi kazandılar. Fakat aralarına gerçekçi bir arkadaşı almak zorunda kalmışlardı.

Kongreye katılmamam için bana çağrıda bulunmuşlardı. İkaz ediliyordum. Ama mutlaka katılacaktım. Bu sefer de benim komünist ajanı olduğumu, salona sokulmamamı üyelerden istiyorlardı. Peki, benden neden korkuyorlardı?

Her şeye rağmen gittim. Neticenin değişmiyeceğini de biliyordum. Bu olay benim için bir aşama olmuştur. Mücadele edeceğiz, üyelerin dertlerini daha iyi şartlarla dile getirmek için.

Kongreyi terkederken ağzım kanıyordu. Üzgündüm. Eşkiyalar memnundu.

Erol Baytan

Yunanlı bir işçiyle konuşma

Tramvayda giderken bir işçinin elindeki Hürriyet gazetesine gözüm takıldı. Gene Yunanistan meselesi. Son günlerde Hürriyet, Tercüman durmadan Yunan meselesini körüklemeye başladılar. Ortalığı kızıştırmaya çalışıyorlar. Yunanlıların da böyle gazeteleri var tabiî. Onlar da Yunan halkını Türkiye aleyhine kışkırtmaya çalışıyorlar mutlaka.

Bunları düşüne düşüne fabrika durağında indim. Bu hafta akşamcıyız. Akşam vardiyası iyi oluyor. Akkordu bitirdin mi, oturup konuşuyoruz. yarım yamalak Almanca ile. Yarım yamalak ama, oldukça iyi anlaşıyoruz birbirimizle. Bizim Abteilung'da Yunanlı, İspanyol, İtalyan var. Alman olarak bir Ustabaşı. O da iyi insan. Bizimle oturur sohbete.

Üzerimi değiştirip, bizim Abteilung'a yollandım. Daha 10 dakika vardı. Kapıdan girince Papadopulos çağırdı. Gittim. Selâmlaştık. Biraz Türkçe konuşan Yunanlı arkadaşımdır Papadopulos. Fırsat buldukça oturur konuşuruz.

– Türkiye ne istiyor böyle?

– Ne oldu?

– Petrolü istiyormuş Türkiye, bizim kıyıdaki petrolü.

– Nerden okudun?

– Bizim gazeteler yazıyor, durum kötü oluyor.

– Bizim gazeteler de yazıyor. Haklısın. Arayı açmağa çalışıyorlar.

– Gene savaş olur mu dersin?

– İnşallah olmaz.

– Bizi çağırırlarsa, gidip harp mi yapacağız? Sen bir tarafta, ben bir tarafta.. Ne yaparsın, ateş eder misin bana?

– Etmem!

– Ama kumandan emir verir.

– Versin!

– Gene ateş etmezsin ha!

– Neden vurayım seni? Biz arkadaşız. Senin karın, çoluk çocuğun var.. Şurada gelmiş ekmek parası kazanmağa çalışıyorsun. Çocuklarının geleceği için çalışıyorsun.. Bizim alıp veremiyeceğimiz ne var ortada? Petrol Amerikalıların, İngilizlerin elinde. Ufakları kızıştırmaya çalışıyorlar. Biz öleceğiz, onlar kazanacak. Yok arkadaşım, benim kafam böyle şeye yatmaz.

– Neden kızıştırıyorlar ortalığı, dururken iyi iyi?

– Ne bileyim. Vardır bir hesapları kapitalistlerin. Belki silâh satarak para kazanacaklar. Baksana Yunanistan bir sürü silâh almış. Türkiye de alır yakında.

– Doğru söylüyorsun. Belki Amerika'da kapanmak üzere olan bir silâh fabrikası canlanacak yeniden..

– Belki bizim yeni hükümetin başına belâ açıp düşürmek isterler..

Meister geldi o sırada, makineyi gösterdi. Bu akşam başka makinede çalışacağım. Papadopulosa baktım. O da işine koyulmuş. Bakalım yeni makinede Akkord çıkarta-bilecek miyim?

KEMAL

Libya İhtilâl Konseyi Başkanı Kaddafi sessizce devrildi. Başbakan Jallud, Kaddafi'nin elinden alınan görev ve yetkileri devralmıştır. Kaddafi bundan böyle, sadece başkomutanlık görevini yapacak ve ideolojik faaliyetlerle meşgul olacaktır.

FRANKFURT'TA

Açlık Grevi

1 Nisan 1974 gününden itibaren Frankfurt'ta 25 kadar Türkiyeli işçi ve öğrencinin katılmasıyla açlık grevi başlatıldı. Grevin amacı, Almanya'daki Türkiyeli devrimcilere karşı yapılan baskıları protesto ve Türkiye'deki bütün siyasî mahkumlar için genel af talep etmek idi.

Açlık grevinin bittiği 6 Nisan günü ise, bir yürüyüş yapmak üzere Frankfurt polisinden izin alınmasına rağmen, son gün yürüyüş polisçe yasaklandı.

Konsolosluk ile de işbirliği yapan gerici dernek yöneticilerinin aynı gün bir karşı yürüyüş yapacakları bahane edilerek polis devrimcilerin eylemini yasakladı.

UYARI köşesi

Yabancılar kanunu ve işsizlere Sosyal yardım

Federal Almanya'nın Yabancılar Kanununda şöyle bir madde vardır: "Federal Almanya Cumhuriyetinde sosyal yardım alarak geçimini sağlayan yabancılar yurt dışı edilebilirler."

Diğer taraftan, işsiz kalan yabancı işçiler İşsizlik parası almak için Arbeitsamt'lara başvurdukları zaman, bu paranın ancak 6-8 hafta sonra ellerine geçeceği söyleniyor. Zira işsizlik parası ile ilgili bürokratik formalitelerin tamamlanması çok uzun sürüyor. Bazen üç ayı geçtiği oluyor. Arbeitsamt'tan işsizlik yardımı alınca ya kadar yabancı işçiler (şayet geçimlerini temin edecek paraları yoksa) Sosyalamt'lar'dan yardım alabiliyorlar. Birçok yerlerde Arbeitsamtlar işsiz kalanları yardım almaları için Sosyalamt'a yolluyorlar.

Sosyalamt'lardan ödenen paralar genellikle borç niteliğinde oluyor. Arbeitsamt'ların verdikleri işsizlik yardımını alan yabancı işçi, Sosyalamt'tan aldığı parayı kendisi götürüp iade ediyor.

Bazı yabancı işçiler bunu bilmedikleri için Sosyalamt'tan aldığı parayı iade etmiyor ve fırsat kollıyan Yabancılar Polisine, yukarıda bahsettiğimiz Yabancılar Kanunu ile ilgili maddeyi istismar imkânı veriyor. Zira adı geçen madde, Almanya'da bu yardımı almadan sürekli olarak geçinemiyecek duruma düşen yabancılar içindir. Oysa ki işsiz kalan yabancı işçinin İşsizlik Sigortasına ödediği paraların karşılığı olan İşsizlik yardımının müddeti doluncaya dek bu madde uygulanamaz. Çünkü adı geçen yabancı işçinin Alman Arbeitsamt'ında alacağı vardır. Ve Arbeitsamt'ın kendi bürokrasisinin sebep olduğu geç ödemede yabancı işçinin bir suçu yoktur. Bu nedenle işsiz kalan işçi arkadaşlarımız hiç çekinmeden Sosyalamt'a başvurarak borç para istiyebilirler ve ellerine para geçince aldıkları parayı geriye iade ederler.

Fakat, kendisi işsiz olmadığı halde, kazancının düşüklüğü, vücutça sakatlığı, ailesinin kalabalık olması veya başka sebeplerden, burada sosyal yardım almaksızın geçinemiyecek durumda olursa ve bunu Yabancılar Polisi tespit edip kendisini yurt dışı etmek isterse, o zaman yukarıda adı geçen Yabancılar Kanunu maddesi uygulanabilir. Bu durumda ise, yabancı işçinin itiraz hakkı vardır. Derhal sendika veya Türk danış sekreterleri durumdan haberdan edilmelidir. Kendisi işsiz olduğu halde, Arbeitsamt'ın işsizlik parası vermeyi reddettiği yabancı işçiler Sosyalamt'tan yardım alırlarsa, Yabancılar Polisi peşlerine düşebiliyor. Bunun bir örneği iki hafta önce Ressülsheim'da olmuştur. Hepinize hatırlatırız. Daima uyanık olalım.

Selâmlarımla,
danışman

AP SENATÖRÜ HEIM'DA KONUŞTU

Türkiye-AET Karma Parlamento Komisyonunun Batı Berlin'deki toplantısından dönen Türk heyetinden AP Rize senatörü Prof. Mustafa PARLAR, 29.3.1974 günü PHILIP HOLZMAN'ın haymlarında işçilerle bir sohbet toplantısı düzenlemiştir.

Toplantıya Çalışma Ateşeliği yetkilileri, Din görevlisi gibi Devlet memurları ve Tercüman gazetesinin muhabiri ile katılan Parlar, sorunlarımızı tesbit etmek amacıyla her ne kadar açık konuşmamız için ısrar ettiyse de, kendisine soru soran işçi arkadaşlarımızın isimlerinin Parlar'ın beraberinde gelenler tarafından tesbit edilmesi, işçi arkadaşlarımızı haklı olarak kuşkulandırdı ve sorunlarımızın daha belirgin bir şekilde ortaya konulmasını engelledi. Nihayet bir işçi arkadaşımız herşeyi göze alarak: "Bizler burada memleketimize döviz göndermek için bu kadar çabalarken sizler orada neler yapıyorsunuz?" demesi üzerine kısa bir konuşma yapan Parlar, Berlin'den zaferle dönüyoruz, diye söze başladı. Türkiye'de bir Elektronik sanayiinin gerçekleştirilmesi için 1961 yılında bir karar alındığı, fakat şimdiye kadarki hükümetler tarafından ihmal edildiğini ve nihayet 3. Beş yıllık plâna dahil edildiğini, 26 yıl sonra gerçekleşeceğini sanki büyük bir marifetmiş gibi övünerek açıkladı.

Konuşmasının iskeletini bu karar ve birtakım nasihatlar üzerine kuran Parlar, şöyle devam etti: Arkadaşlar, şimdi Türkiye'nin 3000 Megavat olan elektrik enerjisi, 26 yıl sonra 30.000 Megavat olacak ve bu işkolunda 360.000 işçi çalışacaktır. Memleketimizin kalkınmasında katkınız büyüktür. ALLAH sizlerden razı olsun, sorunlarınızın çokluğunu biliyoruz. Sosyal Sigortalar Kurumu sizlere lâyık olamıyor, Konsolosluklar, Ateşelikler yeniden düzenlenecek.. THY'nın satış büroları varken birtakım Eksportlara bilet sattırarak sizleri daha fazla sömürmelerine yardımcı oluyor.

Sayın Parlar'ın konuşması meselelerimize çözüm getirmiyordu fakat Hocalık mesleğinin yanında Politikacılığı da bütün incelikleriyle kavradığının açık bir örneği idi. Şöyle ki: Bazı gerçek sorunlarımızı belirtti ama bunların halledil-

Devamı 5. sayfada

BANKALAR SALTANATI

Türkiye devletinin yıllık bütçesi 70-80 milyar lira kadardır. Şimdi Ecevit hükümeti yeni bütçeyi 82 milyar lira yapmayı düşünmektedir.

Yâni 40 milyon insanın kaderinden sorumlu olan Devlet teşkilâtı; yüzbinlerce memur, asker ve işçiyi besleyen teşkilât, bütün işlerini her yıl bu parayla çevirir.

Öte yandan ne görüyoruz? Türkiye'deki 45 banka sadece 1973 yılında 72 milyar liralık kredi vermiş, diyor gazeteler. Yâni, bir avuç bankanın elindeki paralar koca devletin bütçesi kadar.

Bu paraları bankalar nereden buluyorlar? Halktan topluyorlar. Halkın tasarruflarını kullanıyorlar.

Banka sayısı gerçi 45 ama, bunların içinde esas kodamanlar 3'ü, 5'i geçmez. Ötekilerin payı devede kulaktır. Birçoğu da zaten o birkaç kodaman bankanın yan kuruluşlarıdır.

"Parayı veren düdüğü çalar!" demiş atalarımız. En az devletin bütçesi kadar paraya hükmeden bir avuç para babası devlet içinde devlet kesilmez mi?

işçi arkadaş, bu gazete senindir onu oku ve okut

Avrupa'daki Tüm İşçilerimize ve İşçi Kuruluşlarına

AVRUPA TÜRKİYELİ DEMOKRATİK İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU için

ÇAĞRI

Yurt dışında ekmek kavgası veren bir milyon insanız. Yollar açılsa, en az bir milyon insanımız daha el kapılarına koşmaya hazır bekliyor.

Bugün Birleşmiş Milletler denen dünya teşkilâtına bir bakacak olursak, orada sayıları 100'ü aşkın devlet görürüz. Bunların önemli bir kısmının nüfusu bir milyonu dahi bulmaz. Ama birer devletçikler ve dünya teşkilâtında yerlerini almışlardır.

Yâni biz, yurtdışında çalışan Türkiyeli işçiler öyle birkaç tane devletçik kurabilecek sayıda ve güçteyiz. Ama gerçeğe bakınca ne görüyoruz? İster istemez buralara geldik. Yol bilmiyoruz, dil bilmiyoruz, hakkımız nedir bilmiyoruz. Yabancı diyarlarda hep ikinci, üçüncü, beşinci sınıf vatandaş muamelesi görüyoruz.

İşyerinde bakıyoruz, aynı işi yaptığımız halde yerli işçilerin aldığını alamıyoruz.

Ev arıyoruz, yabancı diye vermiyorlar.

[illegible] beş yılda bir gelip çatan [illegible] krizlerde, önce işten çıkarılanlar, sınır dışı edilenler hep biz oluyoruz.

Çoluk çocuğumuz yanımızda değilse, bir dert.. Hasretlikten kırılıyoruz. [illegible] eğer onları aldırabilmişsek, ev [illegible], okul derdi bindirdikçe bindiri-[illegible]

Vatanımızda hergün birşeyler oluyor. 12 Mart Muhtırası dediler: Hükümet devirdiler, hükümetler kurdular. Binlerce insanımıza işkence ettiler.. İşçilerimizi, köylülerimizi, gençlerimizi hapislerde çürüttüler, kurşunladılar, astılar.. Sonra seçimler oldu. Şimdi başka havalar esiyor... Bütün bunlar olup biterken, bir milyonluk işçi yığını, hiç bir söz hakkına sahip değiliz.

Şimdiye kadarki hükümetler: "Eti senin, dövizi benim!" diyerek, bizleri buralara merasimlerle sürmüşlerdir. "Hiçbir derdimizin olmadığını" söyleyecek kadar utanmazları başımıza elçi diye, ateşe diye göndermişlerdir.

Biz ne zaman akıllarına geliyoruz? Dövize ihtiyaçları olduğu zaman. Yahut, son zamanlarda pek moda olduğu gibi, "Halka Açık Şirket" dedikleri, yeni soygunlar peşinde koştukları zaman.

Çoban koyun sürüsünü nasıl görüyorsa, başımızdakiler de şimdiye kadar bizleri hep öyle görmek istediler. Ama biz insanız. İnsanlar herşeyden önce sosyal yaratıklardır. Toplu halde yaşarlar. Meselelerini birlikte düşünerek, birlikte davranarak çözerler.

Tarihe bakınca görüyoruz. Ta en eski çağlardan beri insanlar daima örgütlü olagelmişlerdir. Ama ne zaman ki insan toplumu sınıflara ayrıldı ve üst sınıflar alt sınıfları sömürmek için ezmek istedi: işte o zaman, altyığınları örgütsüz, dağınık bırakmak oyunu sinsice sahneye konmaya başladı. Egemen sınıflar, her zaman, kendileri domuzuna örgütlü ve dayanışmalı giderlerken, alt sınıfları o derece dağınık ve örgütsüz sürüleştirmeye çalıştılar. Birlikte hareket etmemizi önlemek için, halk diline: "Her koyun kendi bacağından asılır". "Gemisini kurtaran kaptandır" gibi tuzak sözler yerleştirdiler. "Her şeyi büyüklerimiz bilir, onlar yapar" düşüncesini yaydılar.

Halk yığınları olarak kurtuluşumuz için bu oyunlara gelmemeliyiz.

Biz ancak, son sözü söyliyeceğimiz kendi örgütlerimiz içinde derlenirsek ve kendi temsilcilerimizi her zaman kendimiz seçerek denetleyebilirsek, işte o zaman her meselede sesimizi duyurabilir ve ağırlığımızı koyabiliriz.

Çalıştığımız ülkede uğradığımız haksızlıkların ve karşılaştığımız problemlerin çözümü yolunda ciddi adımlar atabiliriz. Genel olarak durumumuzun iyileşmesi için hükümetlere baskı yapabiliriz.

NASIL BİR ÖRGÜT?

Peki, bu gün yurt dışında genel olarak işçiler ve özel olarak bizler adına kurulu örgütler yok mudur? Vardır. Bunlar üzerinde biraz durmamız gerekiyor.

1- İŞÇİ SENDİKALARI: Hepimiz sendikaları az çok biliyoruz. Sendikalar en başta işçi sınıfının işverenlere karşı yürüttükleri ekonomik mücadele örgütleridirler. Bizler de, işyerindeki birçok haklarımızı arıyabilmek, alabilmek için herşeyden önce sendikamıza üye olmak ve aktif olarak çalışmak zorundayız.

Ancak, sendikalar genel olarak bundan fazlasını yapmıyorlar. Hattâ biz yabancı işçiler, gerek dil bilmezlik yüzünden, gerekse başka sebeplerden, kendi örgütlerimiz olması gereken sendikalarda dahi haklarımızı her zaman sonuna kadar arıyamıyoruz.

Onun için, işçi sendikalarına üye olmamız bir kaçınılmazlık olmakla birlikte, yeterli değildir. En başından, işçi sendikalarına üye olmakla, örneğin ev problemlerimize çare bulabilir miyiz? Yahut Türkiye'deki hükümetlere sesimizi duyurabilir miyiz? Bunlara ve daha böyle bir sürü meselemize sırf sendikalara üye olmakla çare bulamayız. Aradaki boşluğu dolduracak daha başka örgütlere de ihtiyacımız var.

Nitekim, pekçok işçi arkadaşımız bu ihtiyacı duymuş olmalı ki, şimdiye dek yüzlerce işçi derneği kurulmuş ve kurulmaktadır.

2- GERİCİ ÖRGÜTLER: Bu gibi çıkarcı örgütlere bağlı birçok iyi niyetli işçimiz muhakkak vardır. Fakat bu örgütlerin ana nitelikleri hiç bir zaman gözden uzak tutulmamalıdır.

Gerici örgütler: kimi yerli egemen çevrelerle konsolosların, ateşelerin ve bizlerin sırtından geçinen birtakım tercüman ve eksportçu takımının yuvalandığı örgütlerdir. Bu örgütler, egemen sınıfların işçi sınıfımız içine sızmaya çalışan kollarıdır. Yaptıklarına, söylediklerine dikkat edelim: Her meseleyi kapalı kapılar ardında ve daima egemen sınıfların temsilcileriyle çözmeye çalışırlar. Aralarındaki işçilerimizi adam yerine koymazlar. Onların, kendi dertlerini ve düşüncelerini dile getirmelerine, çeşitli meselelerde söz sahibi olmalarına hiç gelemezler. Amaçları: işçileri-

Federasyon nasıl doğdu?

1 Ağustos 1973 tarihinde Frankfurt'taki işçi arkadaşlar tarafından gazetemiz İŞÇİ BÜLTENİ adı altında çıkarılmaya başladı. Bülten, kısa sürede işçiler tarafından benimsenerek gelişti.

Bültene gelen yazılarda, işçi arkadaşlarımız genellikle dağınıklıktan, ÖRGÜTSÜZLÜK'ten şikâyet ediyorlardı. Bunu gözönüne alan gazetemiz, 27 Ekim 1973'te Frankfurt'ta bir toplantı düzenledi. Toplantıya Düsseldorf, Paderborn, Recklinghausen, Gelsenkirchen, Münih, Berlin, Darmstadt ve Frankfurt'tan arkadaşlar katıldı. Toplantı sonunda çeşitli bölgelerdeki demokratik işçi derneklerini bir araya getirecek bir federasyon kurulması için çalışılmasına karar verildi.

Ayrıca, İşçi Bülteni'nin adı da İŞÇİ GAZETESİ olarak değiştirildi. İşçi Gazetesi, ileride kurulacak Federasyonun yayın organı olacaktı.

Bundan sonra çalışmalar hızlandı. Yeni yeni bölgeler katıldı. Ve 6 Nisan 1974 tarihine gelinceye kadar düzenlenen çeşitli toplantılarla federasyon kuruluşu geliştirildi.

6 Nisan toplantısı bir dönüm noktasıdır. Bundan sonra yapılacak yoğun çalışmalarla, Federasyonun 15-16 Haziran büyük işçi hareketimizin yıldönümünde resmen kurulmasına çalışılacaktır.

mizi kandırmak, oyalamak, şaşırtmak ve egemen sınıfların güdümünde tutmaktır.

Bunları işçi derneği saymak caiz değildir. Biri gider, yenisi gelir.. Beşi batar, onu çıkar.. Egemen sınıflar ve onların gerici ideolojileri var oldukça, bu gibi kuruluşları her zaman karşımızda bulacağız. Ve bu çıkarcılarla kıyasıya boğuşmak zorunda kalacağız.

3- İLERİCİ ÖRGÜTLER : Pek çok, ama dağınıktırlar. Kimileri, çeşitli eğilimlere göre kendi aralarında az çok birleşme durumundadırlar. Fakat dağınıklık, parçalılık ve dar çevreci zihniyet genel olarak ilerici örgütlerimize egemendir.

Kaldı ki, bugün yurtdışında çalışan işçilerimiz adına kurulu bir çok dernekler, birlikler vardır. Ama bunları birleştirici, aralarında düzenli çalışma ahengi sağlayıcı bir üst örgüt yoktur. Öğrenciler adına, Toplumcular adına örgütler vardır, belli çalışmalar yapmışlardır; ama İŞÇİLER adına böyle bir örgüt yoktur.

Gerek Türkiye'de, gerekse yurt dışındaki işçilerimizin ve genel olarak halkımızın her gün karşılaştığı bin bir meselesi vardır. İşsizlik, pahalılık, örgütsüzlük gibileri artık müzminleşmiştir. Halkımız üzerinde ağır baskılar, işkenceler, yıldırma hareketleri alabildiğine sürüp gidiyor. Ülkemiz, bütün çabalara rağmen, yabancı emperyalist devletlerin at oynattığı bir açık alan olmaktan kurtulamıyor.

Bütün bunların sorumlusu bir avuç yerli-yabancı parababasıdır. Onların halkımız üzerindeki kahredici tahakkümü nasıl yıkılacak? Ve ülkemiz nasıl insanca yaşanır bir ülke hâline getirilecek?

Önümüzde böyle dağlar gibi yığılı duran problemler var. Bunların çözümü için çeşitli öneriler yapılabilir. Bunlar zaman zaman birbirleriyle çelişebilirler de. Fakat en doğru çözümü bulman zorundayız.

Çözümün doğruluğu, eğriliği nasıl anlaşılacak?

Bunun, şimdiye dek sınanmış bir tek yolu vardır: Geniş yığınlara dayalı örgütler içerisinde, yığınların hakemliğinde ve onlarla birlikte meseleleri çözmek.. Hepimiz bilmeliyiz ki, bundan gayrısı yalandır, aldatmacadır.

Her zaman üç beş kişi bir araya gelebilir. Ve etrafına bir kaç düzine adam toplıyarak bir çevre yaratabilir. Bu metotla ortalığı sayısız grupçuklar, örgütçükler doldurur. Modern olmıyan bir yoldur bu. Eski çağlardan günümüze kalmış kötü bir mirastır. Nasıl ensaf kendi dükkâncığında, köylü kendi tarlacığında didinir durur ve bu dar üretim yordamıyla hiç bir zaman sürünmekten kurtulamazsa, örgütçükler, çevrecikler, grupçuklar da öylece didinip dururlar ve hiç bir zaman gerçek bir çözüme ulaşamazlar.

Çağımıza yaraşan: Modern toplumun ekonomi temeli olan geniş üretim yordamına, fabrika üretimine benzer örgütlenmeler yaratmaktır. Ve yaratılacaktır. İşçi sınıfı gibi modern bir sınıfın başka türlü davranması düşünülemez.

Bugün için yurt dışında bulunuyoruz. Burada yüzbinlerce işçimiz var. Hani bunların büyük çoğunluğunu çatısı altında derlemiş örgütler? Yok. Neden yok? Çünkü, olmıyacak meseleleri birinci plâna getirip aramızda mız çıkarmaktan, birbirimizi yemekten çok hoşlanıyoruz. Eski çağlardan kalma küçükburjuva tiryakiliğimizden, küçük dükkâncı zihniyetimizden bir türlü kurtulamıyoruz.

Artık bunu aşmanın zamanı gelmiş, hattâ geçmiştir. Bizler bu çabayı peynir ekmek kadar gerekli görüyoruz. Ve yurt dışındaki tüm işçilerimize teker teker sesleniyoruz. Yurt dışındaki tüm ilerici, demokratik, işçiden yana örgütlerimize teker teker sesleniyoruz. Birleşmemiz gerek. Küçük grupçukların sürdürdüğü mücadeleye sıçrama yaptırmamız, geniş yığın örgütlerini gerçekleştirmemiz gerek.

Bunun yolu olarak somut önerimiz şudur:

1- Tüm ilerici, demokratik işçi örgütleri: tek bir AVRUPA TÜRKİYELİ DEMOKRATİK İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU çatısı altında birleşelim!

2- Yurt dışında çalışan tüm Türkiyeli işçiler: Mevcut örgütlere girelim ve onları AVRUPA TÜRKİYELİ DEMOKRATİK İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU'muzda derlenişe çağıralım!

3- Örgüt bulunmıyan yerlerde kendimiz örgütler kuralım ve AVRUPA TÜRKİYELİ DEMOKRATİK İŞÇİ DERNEKLERİ FEDERASYONU'muza bağlanalım!

4- Tek bir YIĞIN ÖRGÜTÜ içerisinde, – soyut ve çözümü bizim boyumuzu aşan problemleri birinci plâna alarak değil, – yurt dışındaki işçilerimizin, genel olarak halkımızın ve kendi ülkemizin yakıcı problemlerini birinci plâna alarak, onları çözmeye ve çözerken de birbirimizle tartışmaya, birbirimizi tanımaya ve değerlendirmeye çalışalım!

Bu kervan yürüyecektir. Bizler, yukarıdaki prensipler çerçevesinde birleşmiş ilk girişimciler olmaktan öteye hiçbir iddia taşımıyoruz.

Tüm işçilerimizden ve tüm örgütlerimizden, – şimdilik İŞÇİ GAZETESİ adresini kullanarak, – her türlü öneriyi ve düşünceyi bekliyoruz.

Gelsenkirchen, 6.4.1974

Duisburg
Türkiyeli İşçiler Derneği
41 Duisburg-Ruhrort
Dr.Hammacher Str. 10

Essen
Türkiyeli İşçiler Derneği
43 Essen
Kibbel Str. 12

Frankfurt
Türkiyeli İşçiler Derneği
6 Frankfurt/M
Kettenhofweg 55

Kaiserslautern
Türkiyeli İşçi ve Öğrenciler Derneği
(Adresi sonra bildirilecek)

Krefeld İşçi Derneği
Yz.Ad.: 415 Krefeld
Tonis Forst 2
Gustav Steeg Str. 6

Münster Türk
İşçi Öğrenci Derneği
44 Münster
Theissing Str. 30

Nord-Rhein Westfalen
Türk İşçi Kültür Derneği
4 Düsseldorf
Gustav Poensgen Str. 15

Recklinghausen
Türkiyeli İşçiler Derneği
435 Recklinghausen
Kemna Str. 12

Berlin Kurucu Komitesi
(Haydar Dikme)
1 Berlin 21
Postfach 124

Münih İşçi Lokali
8 München 5
Thalkirchner Str. 73

Neumünster Kurucu Komitesi
(Abidin Börçek)
2350 Neumünster
Farber Str. 13

İŞÇİNİN DOSTU
58, rue du Pré-Saint-Gervais
Paris 19

İŞÇİ GAZETESİ
6 Frankfurt/M
Postamt 17
Postlagerkarte A013419

Ayrıca: Dortmund, Bochum, Paderborn, Hagen, Hanau, Stockholm, Regensburg temsilcileri..

NEDEN RESMEN AÇIKLAMAZLAR ?

Baştarafı 1.sayfada

Kendi deyimleriyle kapitalizmde "Hürriyetçi, sosyal hukuk devleti" kuralları işte böyle çalışıyor. Tüm kapitalist krizlerinin darbelerini işçiler sineye çekmek zorunda bırakılıyorlar, ve onların da en zayıfları darbenin en zalimine maruz kalıyor. Özellikle teşkilâtlanmamış işçilerin başına her türlü darbeler inmektedir.

350 BİNİMİZİ GERİYE GÖNDERMEYİ KARARLAŞTIRMIŞLAR. BUNU NEDEN RESMEN AÇIKLAMAZLAR DA, YANLIŞ BİR ÜMİTLE YOKSUL İŞÇİLERİMİZİ PERİŞAN EDERLER?

Bu da Alman kapitalistlerinin "Yüksek" menfaatleri için elbet. Bunu açıkladıkları an işler karışacak, bir kaynaşma olacaktır. 5 seneyi doldurmayan işçilerimiz ümidini yitirerek, "Nasıl olsa yol göründü" deyip işyerlerinde üretimi arttırma temposuna katılmıyacaklar. Hastalandıkları zaman göğüslerini gere gere doktora gidebileceklerdir. Ayrıca, Alman patronları "nasıl olsa Türkiyeli işçilerimiz gidecek" diyerek bir an önce Alman veya Ortak Pazar işçisi aramaya koyulurlarsa, onların bu talepleri derhal karşılanamıyacağından adı geçen işçilerin ücretlerinin artması ihtimali olduğu gibi, büyük bir iş pazarı anarşisi (kargaşalığı) söz konusu olur. Bazı açıkgöz Alman firmaları şimdiden bu hazırlıklarını yapıyorlar. Türkiyeli işçileri yoktan bahane ile çıkarıp, Alman veya İtalyan işçisi alıyorlar.

Türkiyeli İşçi Kardeşlerimiz,

Bu gerçekleri görmek ve gereğince davranmak zorundayız. Şunu da biliriz ki, bütün bu kapitalist oyunlarına karşı tek tek mücadele edemeyiz. Birleşmeli ve karşılarında daima örgütlü bir güç olarak durmalıyız. Vakit geçirmeden sendikalara üye olmalı ve sendikalarda aktif olarak çalışmalıyız. Ayrıca işçi derneklerinde örgütlenmek de, yerinde bir davranış olur. İşçi dernekleri ise birleşmeli, federasyonlar oluşturmalıdır. Bu teşkilâtlanmanın burada olduğu kadar Türkiye'ye dönüşümüzde de ortak haklarımızı savunmak için en tesirli silâhımız olacağını unutmıyalım.

SON

AP SENATÖRÜ HEIMDA KONUŞTU

Baştarafı 2.sayfada

mesi için neler yaptıklarından hiç bahsetmedi. Çünkü bu tip Politikacılar için mühim olan İşçi'nin karşısında işçi ağzıyla, Köylü'nün karşısında köylü ağzıyla konuşmaktır. Zaten sorunlarımızı onlar yaratmadılar mı, ne diye çözümlesinler?

Daha sonra da, Arkadaşlar, Toplumcu, Ahlâklı ve Kültürlü olmamız gerekiyor. Bunu söylemekten gayem Şovenistlik değildir. Bütün çalışmalarım için Tercüman gazetesinin arşivleri şahittir, diyerek konuşmasını bitirdi.

1961 yılında kararı alınan projenin 1974 te 3. Beş yıllık plâna dahil edilmesi, bundan sonra da 26 yıl saymağa, yâni bir projenin gerçekleşmesi için 1961-2000 39 yıl bu Milletin baklatilmeye tahammülü var mıdır acaba? Sonra, bütün çalışmaları için özellikle Tercüman gazetesinin arşivlerini şahit göstermesi bize, davulcunun şahidi zurnacıdır sözünü hatırlattı. Çünkü halkımız, adı geçen gazetenin kurttan yana mı, kuzudan yana mı olduğunun bilincine varmıştır.

Ph. Holzman Heim'larından bir İşçi

işçi sözlüğü — Öğrenelim Öğretelim

YIĞIN ÖRGÜTÜ NEDİR?

Bugün artık hepimizin bildiği bir gerçek var. "Teşkilâtsız millet köle millettir". Köle olmamak için teşkilâtlanmalıyız. Nasıl? Her yerde ve her biçimde.

Genel olarak iki örgütlenme biçimi biliyoruz:

1- Siyasî örgütler: Bir sosyal sınıfın iktidar mücadelesini yapan partiler,

2- Yığın örgütleri: Geniş yığınların ekonomik, demokratik ve kültürel haklarının korunması ve geliştirilmesi için kurulmuş olan örgütlerdir.

Bu yazımızda, yığın örgütleri üzerinde duracağız.

Yığın Örgütleri, adlarından da anlaşılacağı gibi, kuruluş amaçlarına göre, hitabettiği en geniş kitleyi kapsayan demokratik örgütlerdir.

Yığın örgütleri deyince, hemen aklımıza gelen işçilerin, köylülerin, yâni halk yığınlarının örgütleridir. Sendikalar, kooperatifler, işçi birlikleri, işçi dernekleri vb.

Peki bunlardan başka yığın örgütleri yokmudur? Vardır. Gençlik örgütleri, kadın örgütleri, meslek örgütleri, spor örgütleri vb.

Yığın örgütlerinden amaç, toplum içerisinde bir tek ferdi bile örgütsüz bırakmamak, onun, arkasında bir örgüt güvencesiyle her türlü haklarını almasını sağlamaktır.

Hâkim sınıflar, partileri, iş adamları dernekleri, sanayi ve ticaret odaları, tüccarlar klubü gibi kuruluşlarıyla birbirlerine kenetlenirlerken, bizleri alabildiğine örgütsüz bırakmışlardır. Siyasî alanda teşkilâtlanmamızı yasakladıkları yetmediği gibi bizler adına partiler kurma düzenbazlığına da giderler. İlâveten, bizlerin yığın teşkilâtlarına da el uzatırlar. İşte sarı sendikalar ve sarı kooperatiflerin durumu budur.

Bu durumda, halk yığınları olarak görevimiz; hâkim sınıflar karşımızda alabildiğine teşkilâtlı iken kendi teşkilâtlarımızı kurmaktır. Böylece, onlara karşı bir bütün halinde savaşabiliriz. Bizlerin teşkilâtları, onların teşkilâtları gibi tepeden inme değil, demokratik kuruluşlardır. Halkın, halk için, halkla birlikte örgütlenmesi prensibine göre kurulurlar. Ancak böylece, adına konuştukları yığınları temsil edebilirler.

Yalnız, yığın örgütlenmesinde unutulmaması gereken bir nokta vardır. Yığın örgütü ile siyasî örgütü birbirine karıştırmamak gerekir. Elbette ki, sonunda çözüm siyasî örgütün, yâni işçi sınıfının partisinin iktidarı almasındadır. Partiyi bir motora benzetirsek, yığın örgütleri de arabanın şasesi, karoseri, tekerlekleridir. Motorun iş yapabilmesi için, yâni arabanın yürüyebilmesi için, sadece motor yetmez, diğer kısımlara da ihtiyaç vardır. Bunun gibi, motorsuz şasi ve tekerlekler de bir iş göremez.

Görüldüğü gibi, yığın örgütleri ve siyasî parti, birbirlerine ayrılmaz bir biçimde bağlıdırlar. Yalnız, bu bağlılık ile birlikte her iki örgütün de kendilerine has örgütlenme biçimleri ve parolaları vardır. Önemli olan, bu özellikleri karıştırmamaktır. Yoksa, yığın örgütü geniş halk yığınlarına hitabeden bir örgüt olma durumundan çıkar. Parti ise, olması gereken derinliğine, demir disiplinli siyâsi örgüt olmaktan uzak düşer ve kendi kendine boğuşup duran ne idüğü belirsiz bir tekke olur.

DARMSTADT ve ÇEVRESİ TÜRKİYE HALKEVİ KURULDU

Darmstadt ve çevresindeki Türkiyeli işçi kardeşlerimizi bir çatı altında toplamak, bu toplumdaki çeşitli ortak problemlerimizi birleşerek ve kollektif bir çaba ile çözüme bağlamak ve her şeyden önce bu toplumda bir Türkiyeliler topluluğu meydana getirerek kendi kültür ve meziyetlerimizi yaşadığımız toplumu etkileme amacıyla, bazı işçi arkadaşlarımızın kuruluş çabaları meyvasını vermiş, 7 Nisan 1974 Pazar günü Halkevi'nin kuruluşu yapılarak Darmstadt ve çevresine ilân edilmiştir. Halkevi'nin kuruluş çalışmalarını Türk Danış bölge temsilciliği ve Arbeiterwohlfahrt Darmstadt teşkilâtı da desteklemişler ve diğer kuruluşların da desteğini almak için harekete geçmişlerdir. Elbet bu teşebbüste en büyük güç ve desteği Türkiyeli işçi kardeşlerimiz göstermişlerdir.

KIDEM TAZMİNATI MECLİSTE

CHP İstanbul milletvekili Engin Ünsal Meclise iki önemli kanun teklifi vermiştir. Kanun tekliflerine göre kıdem tazminatının bir yıllık hizmet için 15 günden 30 güne çıkarılması istenmekte ve ayrıca grev ve lokavtın zararları nın doğrudan doğruya işveren tarafından ödenmesi talebedilmektedir.

köy kahvesi

-9-

— Anlamadıysan, kabahat senin be Hasan Aga. İş aslında hiç te o kadar karışık değil. Zenginlerin yaptıkları ithalât ve ihracattan devletin kârı olmaz. Çünkü onlar devlete kâr, vergi vermez, bunları kaçırırlar.

Bu kişilerin ellerinde, çalma ustası maliyeciler, kaçakçılıkta uzmanlaşmış hesap uzmanları var. Zenginler, işte bu işbirlikçi hırsızların aracılığı ile, gideri çok, geliri ise az göstererek devlete kazık atarlar.

— Vay itler, vayyy!..

— Devlet kıçında kazık dolaşacak değil ya. O da tutar kazığı, zamlar yoluyla fakir fukaraya atar.

— Desene, zenginlerin çaldıklarını biz yerine koyuyoruz?

— Öyle Hasan Aga, öyle. Çalan onlar, soyulan bizleriz.

Molla Şakir:

— Acıkın kes hele, diyerek durdurdu İbram'ı. Peki be oğul, bu zenginlerin, milletin yoksulluktan perişan halde ölmesinde ne suçları var ki?.. Anlattıklarının hepisi iyi güzel de, işin bu yanı çöpleşik gibime geliyor.

Tatlı tatlı gülümsedi İbram:

— Hayır Molla Emmi. Neden çöpleşik olsun ki? Mesele apaçık meydanda.

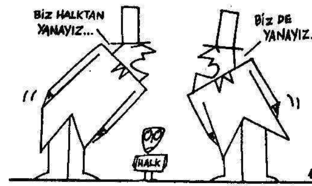
— Meydanda diyon emme, bizim gözler onu göremez be İbram. Sen açıkla hele biyol.

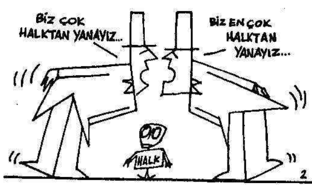
— Devleti soyup sovana çeviren bu zenginlerin hiçbiri, bir gün gelip te: "Sizin okulunuz, suyunuz, yolunuz, doktorunuz ve, ebeniz var mı?" diye hiç sordular mı, Molla Emmi?

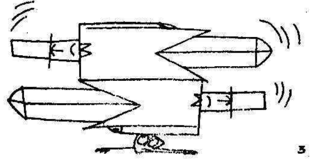
— Yoo, sormadıla. Ben bu yaşa geldim, öyle bişey hiç duymadım.

— Neden gelip sormuyorlar Emmi?

— Vallahi bilemiyecem İbram. Emme, bildiğim bişey varsa, bu soruları gelip devletin sorması lâzım, derim.

— Devlet zenginlerin elinde dedik ya. Devletin kendi kasasında bu işlere ayıracak para yok ki, gelip sorsun. Para zenginlerin kasalarında.

— Madem devletten zenginler, gelip sorsalar ya hayırsızlar.

Yırtık Musa:

— Çok umurlarındayıdı, dedi. Senin okulun, senin yolun, suyun, doktorun ve eben yokmuş, zenginlerin çok umurundayıdı. Sen ister açlıktan öl, ister susuzluktan veya gıdasızlıktan öl, istersen düş dağda-bayırda öl, zengine vız gelir, tırıs gider. Onlar millete yararlı olacak şeyleri değil, kendilerine yararlı olacak şeyleri yaparlar. Fabrika, villâ, sinama, bar, caz, falan filân.. Sana yol, okul yapacak ta ne kazanacak ki zengin?

Saf Ahmet:

— Hayırına yapsala ya, dedi, hayırına. Bu dünyada ne yapasan, öteki dünyada onu bulusun.

— Yer elması bulursun, dedi Komik Hakkı. Öteki dünyada yer elması bulursun da çatır çutur yersin.

Molla keyifli keyifli bağırdı kahveciye:

— Rızaa, iyi çayın varsa dağıt bakalım.

— Senden mi Emmi?

— Benden, benden. Çay isteyene çay, kave isteyene kave ver.

Molla'nın bu cömertliği kahvedekileri birhayli şaşırttı. Kimisi birbirine göz kırptı, kimisi burun bükerek, "N'oldu Molla'ya?" anlamında birbirine işaret etti ve bu arada da çaylar dağılmaya başladı.

Koca Dul Hamdi, çayından bir yudum aldıktan sonra:

— Şakir Emmi, dedi, kızma emme sana bir ricada bulunacam.

(Devamı var)

Doğan Güneş

İşçi Dernekleri birleşiyor

Baştarafı 1. sayıada

edilen Çağrı, Ana Tüzük gibi konulardan başka, karara bağlanan önemli hususlar şunlardır:

. Temsilciler Kurulu toplantıları arasında, çalışmaları bölge temsilcilerinden oluşan 7 kişilik bir Yönetim Kurulu yönetecek.

. Yurt dışında çalışan kadın işçilerimizin her çeşit problemlerinin çözümü ve kadın işçilerimizin birliğini sağlamak, kadınlarımızın hakları konusunda aydınlatma çalışmaları yapmak üzere bir Kadın İşçiler Komitesi kurulacak. Bu Komitede çalışmak isteyen Avrupa'nın her yanındaki işçilerimiz, derhal İşçi Gazetesine müracaat edebilirler.

Bundan sonra, Avrupa'nın her bölgesinde İŞÇİ GAZETESİ'nin bir temsilciliği oluşturulacak. Gazete temsilciliği tek kişi olabileceği gibi, bir grup yahut komite de olabilecek. Gazetemizin temsilciliğini (bu temsilcilikler, haber toplayıp gönderme ve gazetenin o bölgede dağıtımı ve satışı işini yapacaklar) yapmak isteyen arkadaşlar hemen Gazete adresine yazabilirler.

Federasyon çalışmalarına katılan dernekler ve bölge komiteleri, yeni hükümetten taleplerimizi kapsayan bir metni de görüştüler ve Başbakan Ecevit'e açık mektup gönderilmesine karar verdiler. Gönderilen Açık Mektup İşçi Gazetesinin gelecek sayısında yayınlanacaktır.

Federasyon çalışmalarına katılan Dernek ve Bölge Komiteleri, ayrıca kendi bölgelerinde, Hükümetten taleplerimiz konusunu işçilerle tartışmak üzere, açık toplantılar düzenliyecekler. Bu toplantılar sonunda alınacak kararlar hükümete ve ilgili makamlara gönderilecek.

Yabancı ülkelerdeki işçilerimizi yakından ilgilendiren bir çok konuların görüşülüp karara bağlandığı toplantıda Federasyon kuruluşuyla ilgili olarak alınan önemli bir karar da, Kurucu Genel Kuruldan önceki son Temsilciler Kurulu toplantısının 25 Mayıs 1974 de Gelsenkirchen'de yapılması idi.

Şimdi, Avrupa'nın her yanındaki işçi kardeşlerimizden ilerici, demokratik, işçiden yana kuruluşlardan ilerletici teklifler bekliyoruz.

İşçi Arkadaşlar!

Bu çağrıya kulak verelim. Her türlü derdimizin çözümü teşkilâtla olur. Teşkilât ne kadar güçlü ise, biz de problemlerimizi çözmede o kadar başarılı oluruz.

Güçlü bir örgüt doğması için, çevremizdeki arkadaşları Federasyon çatısı altında birleşmeye ikna edelim.

Ve aklımızdan şunu hiç çıkarmıyalım:

Her kuş kendi sürüsüyle uçar!

KOMANDOLAR Örgütleniyor

TÜRKEŞ'E GÖRE DÜŞMAN: "S O L C U H Ü K Ü M E T"

Millî Hareket Partisi'nin vurucu gücü olan Komandolar, bütün yurt sathında örgütlenerek terör havası estirmeye devam etmektedirler. Yerli yabancı parababalarının maddi desteğiyle Konya, Adana ve Erzurum dağlarında Komando eğitimi yapılmaktadır.

Öte yandan MHP Başkanı A. Türkeş militanlarına hitaben yaptığı bir konuşmada, Komandoları "Solcu hükümete karşı mücadele" ye çağırmış ve "DÜŞMANLARIMIZA KARŞI DÖVÜŞECEKSİNİZ" demiştir.

Faşist Komando bozuntuları ise aldıkları emri günü birliğine yerine getirmekten geri durmuyorlar. Bir yandan üniversite öğrencileri üzerine baskı yaparken, diğer yandan Doğu Anadolu'da ve Kürt halkının yaşadığı bölgelerde olay çıkartmaya itina gösteriyorlar.

Amaçları apaçık ortadadır. Mevcut hükümet parababalarını rahatsız ediyor. Onu devirmek gerek. Bunun için alışılmış iki metot vardır. Birincisi, öğrenciler arasında karışıklık çıkartarak, gerici basında yaygara koparıp affı engellemiye kalkışmak..

İkincisi ise, sun'i bir milliyet meselesi yaratarak, bir yandan devrimcileri güya bölücülükle suçlayıp bunun da gene her türlü yayınla reklâmını yapmak..

Dolaylı yoldan hükümeti zayıflatmak ve Türkiye halkının ortak düşmanına (Parababalarına) karşı gelişen mücadelesini parçalamak..

Bu oyunlara gelmiyeceğiz.

kongre çağrısı

BURSA SOĞUKKUYU YAPI KOOPERATİFİ YURTDIŞI MAĞDUR İŞÇİLERİN HAKLARINI KORUMA DERNEĞİ PFUNGSTADT bei Darmstadt DERNEĞİ, İLK KONGRESİNİ 14 NİSAN PAZAR GÜNÜ SAAT 13.00 de aşağıdaki adreste yapacaktır:

6102 Pfungstadt bei Darmstadt, Kant Str. 21 Mühlbergerheim Salonu.

Bu toplantıda, Adalet Partisi eski Bursa Milletvekili Avukat Ertuğrul Mat tarafından devşirilen Soğukkuyu Yapı Kooperatifi ve kendi kızı olan Elif İnşaat Şirketi tarafından dolandırılan Yurtdışı Mağdur İşçilerin haklarının alınması için girişilmesi gereken eylemler tartışılacaktır.

Derneğin şimdilik 91 mağdur ortak üyesi mevcuttur. Fakat, yurtdışında aynı dalavere dolabı ile paraları dolandırılan işçi ortak sayısının 550 kişi civarında olduğu bilinmektedir. Aynı dolandırıya TÜRKSAN ile Tercüman ve Hürriyet gazeteleri de yanlış ilânlarıyla alet olmuşlardır.

Bu arada, Türkiye Sosyal Sigortalar Kurumu da bu meselede önemli rol oynamıştır.

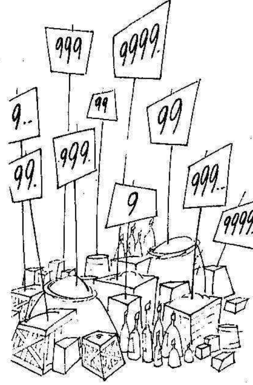
Adresleri bilinmediği için davetiye gönderilemiyen ve aynı dolandırıcı şebeke tarafından dolandırılan tüm işçi kardeşlerimiz Radyo ve Basın kanalıyla bu kongreye davet edilmişlerdir. Tüm zarar görmüş kardeşlerimizi İşçi Gazetesi aracılığı ile de kongreyi desteklemeye davet ediyoruz.

Yönetim Kurulu adına
Başkan İ. Hakkı Özgüneş
6102 Pfungstadt bei Darmstadt
Eberstadter Str. 34

ASGARÎ ÜCRETTEN VERGİ ALINMAYACAK

Zonguldak Maden İşçileri Sendikasının 22.ci genel kurulunda bir konuşma yapan Çalışma Bakanı Atilla Sav asgari ücretlerden vergi alınmıyacağını açıklamıştır.

Asgarî ücret demek, bir işçinin ölmiyecek kadar geçimini sağlıyan ücret demektir. Bundan bir de vergi almak, işçiyi açlığa mahkûm etmek oluyor. Bu uygulamaya bir an önce son verilmelidir.

—Kalkınma hızı % 9 olacak—

GAZETEMİZ HAKKINDA

Baştarafı 1. sayfada

Bizler tek tek kişiler olarak hiç sayılırız. Ama birleşirsek, örgütlü hareket edersek, önümüzde durabilecek güç yoktur. Egemen sınıfların bütün olanaklarını yerle bir edebiliriz. Gazete örgütleyici olmalıdır, derken bunu anlamalıyız.

İşçiden yana olduğunu ileri süren her gazeteye bu gözle bakalım: Bize hangi örgüt biçimini öneriyor? Nasıl örgütlenme yolları gösteriyor? Bunları yapmıyorsa, yahut doğru öneriler ortaya koymuyorsa, o gazete görevini yerine getirmiyor demektir.

İŞÇİ GAZETESİ işte bu anlayışla işe girişti. "Örgütlenme mücadelemizin ilk adımıdır" şiarını kendine bayrak yaptı. Ve bugün, ayrıntılarını bu sayımızda okuyabileceğiniz başarılara ulaştı.

Avrupa'da bugün dost, düşman herkese kendini kabul ettirmiş bir hareket vardır. Yurtdışında çalışan işçilerimiz, işçiler adına kurulu bir geniş yığın örgütünde, demokratik bir işçi dernekleri federasyonunda örgütlenme yolundadırlar. Bu yolda somut adımlar atılmıştır. İŞÇİ GAZETESİ bu çabanın ilk girişimcilerindendir. Çabayla birlikte doğdu ve doğru yolda mücadele verdiği için, örgütlenme hareketi ile birlikte gelişti.

Gazetemiz, ilk sayısının çıktığı geçen Ağustos'tan bu yana kendi içinde de biçimiyle, tekniğiyle, muhtevasıyla epey gelişmeler gösterdi. Bahnhof bayilerinde burjuva gazetelerinin tekel durumunu yıkabilen ilk işçiden yana gazete oldu. Bugün Almanya'nın belirli şehirlerinde yüzlerce işçimiz İŞÇİ GAZETESİ'ni bayisinden satınalmaktadır.

Abonelerimizin sayısı ise yüzleri aşıyor, neredeyse binleri bulacak.

İŞÇİ GAZETESİ, Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonunun organıdır. Tamamiyle Federasyona bağlı derneklerin ve bölge komitelerinin maddi manevi desteğine dayanarak çıkmaktadır. Bunun dışında hiç bir dayanağı yoktur.

Çok önemli bir eksiğimizi de belirtmezsek, dürüst hareket etmemiş oluruz. Gazetemiz, işçilerimizin her gün karşılaştıkları bin bir meseleye, işçilerimizin düşüncelerine yeterince yer veremiyor. İşçi arkadaşlarımız yazı yazmaktan çekince duyuyorlar. Bu yanlıştır. Herkes düşündüğünü, gördüğünü, bildiğini gazetemize yazmalıdır. Varsın yazdıklarımızda ufak tefek hatalar olsun. İŞÇİ GAZETESİ böyle şeylere metelik vermez.

İŞÇİ GAZETESİ İŞÇİLERİN GAZETESİDİR.

işçi arkadaş, bu gazete senindir oku ve okut

DEYİŞLER

Viran Misali?

Dolaştı kervanım geldim bir yere
Benim köyüm nere Almanya nere
Duydum ki satmışlar bizi gâvura
Mısır'da Yusuf'a Kenan misali.

Mayıstar zebâni şefler hükmeder
Eğer dil bilmezsen feleğine yalvar
Dolmeçer diyerek tuttuğun dallar
Gizli gelir sokar yılan misali.

Kimse bilmez Almanya'nın derdini
Çakla boğdurur yalı kurdunu
Hele bir de canlı saat vurdu mu
Savurur ömrümü talan misali.

Bu dertleri dile kolay söylemek
Elin vatanında hizmet eylemek
Anamı ağlatan bir dilim ekmek
Velhasıl hayatım yalan misali.

Seyid'in dertleri halkın çilesi
Türlü türlü patronların hilesi
Hele şu ağalık başım belâsı
Bizlere bakarlar köle misali.

22.3.1974

Krefeld'ten
İşçi Seyit

BOCHUMDA DERNEK KURULDU

Biz, Bochum'daki Türkiyeli işçiler olarak, bizi sömürenlere karşı mücadelemizi verebilmek ve gerçek problemlerimizin çözümü için bir araya geldik. Örgütlenmemizin ve en sonunda kendimize kendimizin sahip çıkması gerektiği bilincine vararak, bir dernek çatısı altında bir araya gelmemizin gereğini anladık.

Tüm kardeş derneklerin dayanışmalarını bekler ve bölgelerinde örgütleri olmayan tüm işçi kardeşlerimize en kısa zamanda bizi sömürenlere karşı örgütlenmelerini öneririz.

BOCHUM ve ÇEVRESİ
TÜRKİYELİ İŞÇİ-ÖĞRENCİLER
DERNEĞİ

İşçi Gazetesi — 15 günde bir çıkar ■ Unkostenbeitrag 30 Pf — Basım Yeri : Eigendruck im Selbstverlag
Sorumlusu: A. Börçek ■ Yazışma Adresi: 6 Frankfurt/M Postamt 17 Postlagerkarte A013419
ABONESİ: 6 aylık 7.5 DM, 1 yıllık 15.- DM ■ POSTSCHECKKONTO: 134313 - 602 Ffm